

L'Orquestra Simfònica Valenciana, en marxa

L'acord que s'ha produït entre l'Ajuntament de València i la Conselleria en matèria de cultura, té com a punt principal la constitució, per fi, d'una orquestra simfònica per a tot el País valencià

A. Carpena

L'orquestra simfònica es constituirà prenent com a base els professors i músics amb què compta l'Orquestra Municipal de València i amb tot el material i estructura d'aquesta agrupació musical.

L'orquestra municipal té ja una estructura simfònica, el que cal, com afirma el seu director, Manuel Galduf, és «ampliar un poc la corda i dotar l'orquestra del personal que normalment hi ha en una simfònica que està al voltant del centenar».

Actualment l'orquestra té uns 85 músics en plantilla, a banda d'alguns en contracte per a fer gires o interpretar certes peces especials.

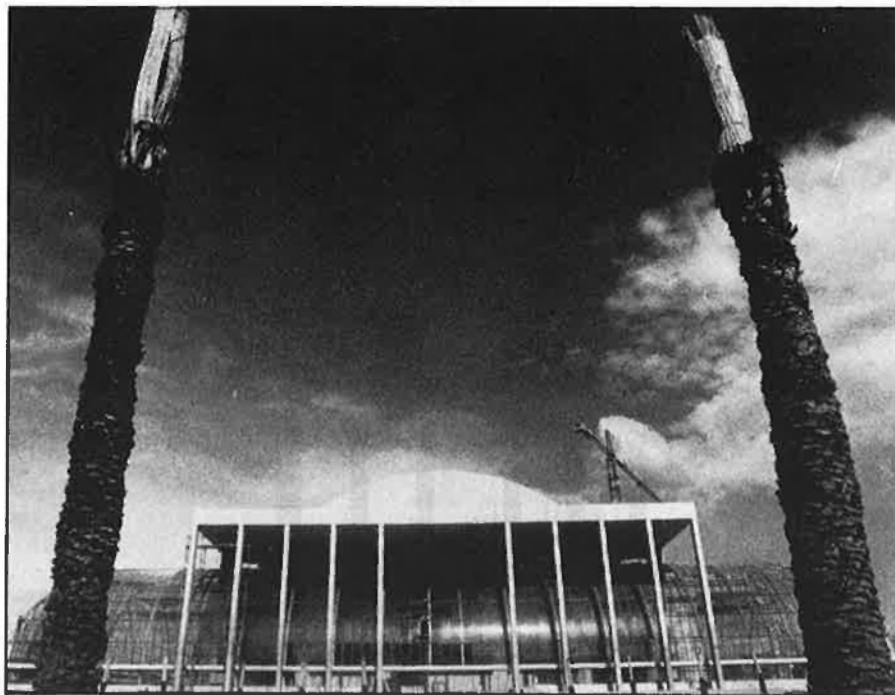
En relació a les reticències que hi havia en certs àmbits d'Alacant i Castelló, els quals volien una orquestra pròpia a cada ciutat, la directora general de Cultura de la Generalitat, Carme Alborch, diu que «l'orquestra simfònica farà gires, acudirà a Castelló i Alacant i es complirà el requisit de la descentralització. Podran disfrutar-ne molts més ciutadans que els de la ciutat de València».

«Jo crec —continua Carme Alborch— que és millor tenir una orquestra simfònica que acudisca puntualment a d'altres llocs que la creació de tres orquestres, perquè al cap i a la fi els diners són els mateixos i les inversions s'han de racionalitzar».

Intensificar el règim de treball dels professors, la qualitat i quantitat de directors i solistes convidats perquè, a banda de cobrir les necessitats musicals de la ciutat de València, es cobresquen les generades per la resta del país, és una de les coses que proposa Manuel Galduf, qui pensa que «tot i haver aconseguit moltes coses, aquesta orquestra municipal hem de convertir-la en una normal, com les que hi ha per Europa i com les que ens visiten de tot arreu. Estem treballant per deixar aquesta orquestra a l'altura de la Nacional de França, i quasi ho hem acon-

seguit. En aquest sentit, em pense que l'acord és lògic, és el millor que es pot fer, el millor dins del possible».

Els cent milions de pessetes que la Conselleria de Cultura ha aprovat en els seus pressupostos del 88 per a destinar a l'ampliació de l'agrupació musical sembla que per aquest any no es veuran incrementats. Cal recordar que s'havia parlat que serien 400 milions de

L'orquestra simfònica, un projecte que es farà realitat.

pessetes els que aportaria Cultura a aquest apartat.

Manuel Galduf estima que això és poc i que «a la música cal donar-li més i, sobretot, a aquesta música en majúscules. L'orquestra és l'instrument més important per a la cultura del País Valencià, sense cap dubte, i això cal mirar-ho».

En quant a recels existents per part dels músics, sembla que s'han esvanit en conèixer l'acord, tot i que en el moment de redactar aquestes línies no en coneixien «la lletra menuda». Hi ha, però, una certa predisposició a acceptar-lo positivament.

La Conselleria de Cultura, d'altra banda, aportarà la quantitat de 20 milions de pessetes destinats a la Mostra de Cinema.

En el terreny educatiu, la conselleria i l'ajuntament acordaren recuperar el centre històric. L'ajuntament cederà el Palau Cervelló perquè la Generalitat hi instal·le serveis públics de caire educatiu i cultural, i la Generalitat, al seu torn, participarà en la finançació de la rehabilitació del Palau Raga, que serà seu de l'Arxiu Municipal.

Totes dues institucions finançaran també la construcció d'un velòdrom per a celebrar a València els propers campionats del món de ciclisme.

L'acord produït ara estava cantat per certs sectors de la vida pública i política de València ja que «era de les poques eixides que li quedaven a Pérez Casado». Segons han manifestat a EL TEMPS fonts ben informades de l'ajuntament, «les dues parts, i sobre-

tot la municipal, estaven condemnades a entendre's. La dreta municipal exigia que l'ajuntament es desferia de l'orquestra, a banda que estava obligat per circumstàncies econòmiques, les quals són prou lamentables».

Altres fonts consultades de la mateixa conselleria han afirmat que «la política cultural de l'ajuntament ha d'estar molt consensuada amb altres grups i que des d'un organisme que té únicament una direcció política —referint-se a la Generalitat— és més fàcil fer una sèrie d'iniciatives que tenia l'ajuntament però per a les quals ara troba entrebancs». □